

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberti Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Henrico Dethico S. P. D. Leodivm. XXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69598)

medullis. & adhuc accusas? non accusas, noui candorem; aut si accusas, id est, ut me ames, si non ardentius, certè liquidius in meis literis. scribo ergo me de hoc amore amaturum te, quamdiu suppeditat vita. praterea promitto, nunquam posthac me omissurum occasionem testandi huius amoris, etiam literis, quicquid erit negotiorum. notionem hanc nunc tantum moneo, posthac explicabo fufius. nam tam ero multus in scribendo, quam fui in amando constans: ut si hactenus obiurges silentiū, posthac reprehendas garrulitatem. nihil hīc rei nouæ, nisi me esse antiquum. etiam superioribus diebus adidi nugas, mitto, non ut probes, sed ut videas, & si uoles, ames. nam partus amicorum amici amant, etiam hirsutos & squallidos. de re nulla non venor tuam auram; sed de hoc signo amoris venor tuam gratiam. Vale. meque ama. In-
golstadij.

ROBERTVS TURNERVS
HENRICO DETHICO S.P.D.

LEODIVM.

XXVI.

VENIT ad me ANTONIVS tuus, Deus bone, quanta suauitate, quanta prudentia iuuenis? elucet in ipsius vultu indoles, in sermone ingenium. quanti doloris est aut tanta indolis speciem obsolescere,

scere, aut tanti ingenij aciem hebescere, vel certè volutari in putidulis illis vsus forensis lacunis ac sordibus? heus. vis operam Leodiensi Ecclesie vtilem, Deo oppidò quàm gratissimam nauare? facias vt Cornelius traducat suum nepotem à foro ad pulpitum, à quæstu ad aram? quid? qui sincerè pius est, & solidè prudens (hinc coloribus poliuisti eum mihi) non patiatur iudicium in se desiderari, vt velit tam generosos sui nepotis spiritus per angustis illis Baldi ac Bartoli terminis, tanquam carceribus, includi. ô si illud ingenium possit expatiari per amplos illos Theologie reconditoris campos, aut si tanta indoles (quantam videor in ipsius vultu admirari) flores veller hinc ex Thoma, illinc ex Augustino vnum aut alterum annum tenuiter libare, quantus esset? Ambrosius esset. natura namque eum videtur finxisse ad pulpitum, ita loquitur distinctè, enucleatè, grauitè, quod si nolit eius auunculus induci in eam mentem, egre quidem cedo, cedo tamen. Ecclesia eget Baldis, si non possit habere Ambrosios. non enim hæc scribo, vt præscribam prudentissimis legem, sed vt probem humanissimis meam voluntatem. si quidem amo sincerè & nepotem in auunculo, & auunculum in nepote, & in tua caussa vtrumque, cum vtrumque sic efferas, sic prædices, vt videaris velle in hoc honestando, honorando illo tuam tuorumque totam operam, voluntatem, facultatem consumi. de opera ac facultate promitto omnia, de voluntate ne erres, tanta est & in
omnes

omnes partes tam late' fusa, vt horum sanè caussa ve-
 lim, etiam quæ non possum. Atque hæc quàm since-
 re vellem, inde vides, quod præstiti nepoti eius, quæ
 imperâsti, singula, quod si quid velis adiungi tan-
 quam cumulum, id scribe, eccum me illi vel officio-
 sissimum hominem, vel promptissimum amicum. cu-
 pio namque vehementer probare illi meam fidem &
 animum, id quæ in re, si obieceris, difficillima. heu, mi
 DETHICE, perimus. Illa spes Angliæ, gloria Oxo-
 niæ, ornamentum Romanæ scholæ, angelus Angelus oc-
 cidit, non intelligis? politula illa vera pulchritudinis
 forma, expressa summæ virtutis effigies, ille totius do-
 ctinæ futurus aristhes, puer senex interit, etiam-
 num dubitas? ille, qui tam acriter intelligebat, vt Se-
 raphicæ mentes eius animo viderentur impressisse di-
 uinum lumen, ille paruus homo, magnus Theolo-
 gus obiit, in re tam clara quaris apertiora? heu mihi,
 Christophorus noster Quoënus febre extinctus prius
 fit angelus, quàm cognoscitur esse homo: quanquam
 sic homo semper fuit, vt in forma humana videre-
 tur delituisse angelus. vnde aptius videtur dicendum
 inuidisse vel cælum terræ certum angelum, vel natu-
 ram hominibus senem puerum, vel Seraphicas men-
 tes nostræ cecitati diuinum lumen, quicquid est,
 lugent omnia, Roma extinctum suum lumen,
 schola deformatam suam gloriam, Anglia exclusam
 suam spem, Societatis Patres translatum suum an-
 gelum, amici ereptam suam suauitatem, ô inuidians

*naturam, o cœlum penè dixeram auarum, sed mere-
 pressi, ne dum lugeam hominem, violem Deum. imò
 percommodè fortasse cecidit. nam terra, quæ eò iam
 prorupit audaciæ, vt se crederet diuinam quandam
 comprehendisse prudentiam, nonne bellum cœlo Gy-
 gantæum denuò indiceret facile, si vnum se crederet
 habere aut alterum angelum? laudetur ergo Deus in
 vita Sanctorum, reprimatur homo in morte Ange-
 lorum. De Hispano feliciter omnia, pedem posuisse in
 Lusitania, multos fregisse metu, plurimos illexisse
 largitione, occupasse Elues, ciuitatē, quæ Lusitaniam
 disternit ab Hispania, longè munitissimam, irru-
 pisse in agrum intimum. Principes quasdam ciuitates
 tenere, latè grassari per omnia, sine sanguine tamen,
 aut hoste, qui frōtem hæctenus audeat opponere fron-
 ti. Agit Lusitanus verbo in circulis, Hispanus ense in
 campis: vt qui Romæ agganniebant Philippo Lusita-
 ni omnes, iam timeant ac mussitent in angulis mise-
 ri, se missum iri sub iugum Hispani. misellus populus,
 qui cūm nihil possit contra tam potentem Regem, o-
 stendit tamen se velle, si possit, vt miseriam suam im-
 prudentia faciat miseriorem. Philippus cum primū
 rem cœpit aggredi ferro, Lusitani illum ex libero lecto
 filium creârunt Regem. tantæ in Lusitanæ gente
 stultitiæ? Philippo Antonium, legitimo nothum,
 potentissimo inopem rei, prudentissimo impotem con-
 silij in tanta perturbatione opponere? puto certè genti
 alioqui prudentissimæ Afrum superiori expeditione
 notæ*

non solùm attriuisse rem, sed cacasse etiam mentem,
 vt nesciat, quam rem agat. alia sunt. quid expectas?
 stulta sunt. Vale. Romæ.

ROBERTVS TURNERVS

IOANNI VIETORI MONACENSI,
 suo S. P. D.

INGOLSTADIVM.

XXVII.

Quanti te facio (mi IOANNES) nosti, si me no-
 sti. nam à quo primùm tempore te vidi, cœpi e-
 tiam videre & amare in te quasdam notas & scintil-
 las virtutis, candoris, indolis. quod si hæ nota & vir-
 tutum tuarum scintilla vehementem amoris motum
 mihi inusserint, quid putas futurum, si ex his vel no-
 tis expresseris imagines, vel scintillis excitaris flam-
 mas? nosti meum ingenium vehemens & peracre in
 omnem partem, siue amâro, siue odero. nam si odero,
 illa, quibus Verrem meus Cicero, aut suum Ibin Ovi-
 dius figunt, conuitia communia parum sunt meo odio
 explendo. econtrâ lepores, Veneres, ocelli, suauitates,
 medullæ, viscera, aliæq; verborû delicia, quibus amici
 deliniunt amicos, non satis explicant, quantum amo,
 si amo. nam stupidè amant, qui possunt explicare,
 quantum amant. quid multa? quos odi, non lacero,
 sed perdo, idq; tam rectè, vt prius sentiant se perditos

z 3

quàm